

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XXII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

fit propositum, ejusdem petii consilium, sed hactenus, nescio quas ob causas, nihil responsi accepi. Constitui, Deo volente, disputationem alteram, sub Præsidio iterum dignissimi Dn. Cancellarii, pro gradu defendendam suscipere. Mense Augusto expectatur quidam SS. Theologiæ Candidatus ex Pomerania, Superintendens, ut intelligo, Specialis Stretinensis M. Christophorus Butelius. Sunt in promtu alii quidam competitorum Juris & Medicinæ Candidati. Hæc occasio mihi non videtur esse negligenda. Si Tua Magnificentia suo mihi adesset consilio, ac Domini Doctoris Pappi responsionem urgeret, faceret mihi officium, summo gratitudinis & observantiæ cultu agnoscendum & prædicandum.

Ab Illustri & Generoso Domino Carolo Jørgen &c. Domino meo Clemente, propter disputationum mearum dedicationem, ejusmodi renumerationem accepi, studio & opera Clarissimi Dn. Flori, ut ferè nesciam, qua forma meam grati animi significationem ejus Clementiæ declarare debeam. Consultum arbitror, eam differre, donec disputationis proximæ exemplaria quædam transmittere possim.

Ab Eutringensis Ecclesiæ Pastore, M. Joanne Neobolo, fasciculum præsentem quarundam Epistolarum accepi, negotio cum Bipontinis inservientium, quas ad ejus positionem Argentoratum transmitto. Eas Tua Magnificentia, Reverendo & Clarissimo Domino Doctore, per ministrum offerre poterit; quod ego nomine dicti Domini Pastoris, debita animi observantia, à T. Magnificentia peto. Nomine dignissimi Domini Cancellarii, hospitis mei colendissimi, plurimam T. M. annuncio salutem. Saluto ipsæmet Dn. Wegelinum, ab eodem peto amicitia jure mihi exemplar Trophæi Augustiniani communicari. Tuam Magnificentiam cum universa familia, tutelæ ac patrocinio DEI Opt. Max. commendans. Datæ Tubingæ, 13. Junii, Ao. MDCVII.

Magnif. Tuae

observantissimus

M. Joannes Bechtoldus.

XXII.

Salutem in Christo Jesu.

TAndem, Reverende & Clarissime Domine Doctor, Præceptor ac Patrone summa observantia colende, propositum meum finem suum assequitur. Ad diem enim proximam XIV. Septembr. unâ cum Domino Constantino Varenbulero, & Dn. Georgio Mascœvio Pomerano, SS. Theol. Candidato, DEO benè juvante,

liii 3

adi

ad Actum publicum Doctoratus progrediar. DEUS dirigat hoc ad sui nominis gloriam, & Ecclesiae ac Scholae ædificationem. Qui, verò T. Reverendae Dignitati me totum debeo, non possum intermittere, quin singulari annunciata salute, reverenter & officiosè, precibus à Reverenda T. Dig. contendam, ut Actui ac promotioni nostrae interesse, suaeque praesentia & auctoritate testimonium ipsa perhibere mihi dignetur, quòd quicquid hâc in parte suscepi, meorum Dominorum Praeceptorum ac promotorum consilio & auctoritate sit susceptum. Ego, DEO dante, redus si fuero, ad omnia gratitudinis & observantiae debitae officia offero me promptissimum; breviter autem literarum summa tabellarii festinatione excusò. Scio, T. Reverendam Dign. non verba invitantis sed animum observantem candidum & sincerum consideraturam, meque etiam posthac de meliore nota, discipulum, commendatum retenturam. Tub. 26. Aug. Ao. 607.

Reverenter & officiosè salutatur R. T. D. Digniss. Dn. Cancellarius.

T. Reverende Dign.

observantissimus

M. Joannes Bechtoldus.

XXIII.

Salutem officiosam, & felicissimum novi anni auspiciam

atq; latissimum exitum ex animo precor, Reverende & Clarissime Dn. Doctor, amice & frater in Domino honorande atq; charissime.

Quod ad literas R. D. T. serius, quàm par est, respondeo, non mea sed Tabellariorum culpa accidit, qui rarissimè ad nos veniunt, & ubi venerint, sic subindè maturant abitum, ut nullum mihi relinquunt scribendi spatium.

Ut primum autem vidi literas R. D. T. mox agnovi manum filii optimo parenti (qui nunc in caelis) commodatam. Ea enim divum parentem olim, ad meum daturum literas (dedit autem frequentissimas) sapissimè usum comperio, quando se ipsi propriis manibus scribere non fuit integrum. Ago autem & habeo R. T. D. gratias, quas possum, maximas, pro insigni illa benevolentia, quam mihi & filio non verbis tantum pollicita est, sed & re ipsa praestitit hactenus, & hoc unum exopto, ut mihi parem aliquando gratiam, vel ipsi R. T. D. vel liberis atque posteris ipsius charissimis, ipso facto referre liceat.

Nec desino subindè hortari filium, ut se tanti viri benevolentia non indignum reddat, sed strenuè boni adolescentis officium faciat; id ut fiat, largiatur, qui est omnipotens.